מאורות אל העבר

כד אייר תשנח | 20/05/1998

פרופסור יעקב כץ

יעקב כץ נולד למשפחה אורתודוקסית בהונגריה (1904) ולמד בישיבותיה. מגיל צעיר החל בכתיבה והזדהה עם עמדות ציוניות ודתיות ברוח "הניאו אורתודוקסיה". את עבודת הדוקטורט שלו עוד הספיק להשלים בגרמניה, זמן קצר לאחר עליית הנאצים, ומייד עלה לארץ. כאן, עבד כמורה וכמחבר ספרי לימוד בהיסטוריה שהיו בשימוש שנים רבות. כץ היה מחלוצי המחקר של תחומים היסטוריים על פי כלים לניתוח חברתי, וככזה, הפנה את תשומת הלב המחקרית לקבוצות ולזרמים שבדרך כלל לא עמדו במוקד תשומת הלב של ההיסטוריונים. כיהן כפרופסור דיקן וכרקטור באוניברסיטה העברית בירושלים במשך שנים רבות, וספריו, שהידוע שבהם היה "מסורת במשבר", זכו לתהודה עולמית. כץ גידל רבים מההיסטוריונים הפועלים בישראל עד היום, וטען כי "המצבה הטובה ביותר לאדם היא ספריו". הוא לא פסק מלחקור ולכתוב כמעט עד יום מותו בכ"ד באייר תשנ"ח (20.5.1998). מחקריו, שעסקו בקבוצות הדתיות השונות בעם היהודי, בשורשי הציונות, בהבנת האנטישמיות ובנושאים רבים נוספים, זיכו אותו בהוקרה מצד כל מוסדות המחקר הגדולים בעולם, ובפרסים רבים ובהם פרס ישראל.

מאת בנו של כ"ץ - תמונה משפחתית, שימוש חופשי מוגן, ויקפדיה